

KD 016

136 x 173,3 x 96 cm.

2009

Sofà en noguera circa 1870, vellut negre, acer inoxidable,
ferro i pell.

KEL DOMÈNECH

La màgia d'un ebanista

Text: Berta Maspoch

Kel Domènech (1971) és un artista modern, amb totes les lletres. Va iniciar-se fa vint i cinc anys en el camp de l'ebanisteria i la restauració, però va decidir fer un gir a la seva carrera. "Quan restaures has de fer sempre el que et diuen, i seguir el que et marca el moble. I si ets creatiu, estàs lligat de mans i peus". Aquest esperit lliure, punt de partida del seu treball transgressor i síntesi d'una manera de viure, és el que ha portat aquest artista resident a Besalú a experimentar amb la matèria.

Definir l'obra de Domènech és difícil: eclèctica, irreverent, arriscada... "Per mi, restauració i creativitat no han d'estar renyides, però hi ha gent que no ho acaba d'entendre. I això m'ha provocat disgustos", confessa. Les seves obres són una combinació perfecte d'allò antic i modern: "Estic esgotat de veure peces antigues forçades en ambients moderns amb el pretext de compensar... Jo creo peces intemporals, compensades internament, que no necessiten res més al seu voltant i que formaran els espais anomenats moderns

segurament en un futur". Una manera de treballar que l'obliga a conèixer profundament els materials, per tal de poder jugar amb textures, colors i funcionalitats.

Així, a la seva sala d'assemblatge s'hi poden trobar obres creades amb parts de vehicles, parts de mobles antics, materials nobles, fins i tot una parella de calaixeres d'acer inoxidable que expliquen l'evolució social d'aquest moble a Europa en els últims 250 anys...tal i com Domènech exclama amb satisfacció: "Això sobrepassa el reciclatge! Fuig de les etiquetes i els condicionants de tot tipus! Creo lliurement agafant tot el que tinc a l'abast, material i culturalment, amb l'únic afany de satisfer el creixement experimental i evolutiu".

Les obres de Domènech plasmen l'evolució d'un artista que contínuament qüestiona el món on viu. Fortament crític amb el funcionament de les galeries, és un gran defensor del que ell anomena "treball en xarxa". "Cal buscar noves fórmules de crear. Jo crec que l'era de les galeries estàndards està esgotada. És l'època de la xarxa, de complementar-nos. Jo que sóc artista t'ajudo a tu, i tu m'ajudes a mi. Tal com diu Ferran Adrià, si tu fas una cosa ben feta a Cala Montjoi, Nova York ve a veure't".

KD 039

105 x 50 x 70 cm.

2012

Pell vaca girada, acer inoxidable, alumini, tauler i cautxú.

KD 015
210 x 70 x 60 cm.
2011

Cadira de roure circa 1900, cadira de ferro circa 1950, cadira Kohn nº 147 de 1912, acer inoxidable i plata.

“Quan restaures has de fer sempre el que et diuen, i seguir el que et marca el moble. I si ets creatiu, estàs lligat de mans i peus”

KD 025

94/135 x 115 x 104 cm.

2011

Seient cadira Barcelona de Mies Van der Rohe circa 1950, acer inoxidable, pell vaca, seda, cintes, ferro i pany metàl·lic.

